

25 STYCZNIA 1847 r.
PONIEDZIAŁEK.

WARSZAWA

Nr 25.

GAZETA POLICYJNA.

Wychodzi codziennie, nie wyłączając świąt uroczystych i niedziel. — Prenumerata roczna, rubli sr. 3 kopiejek 60 (złp. 24), kwartalna kopiejek sr. 90 (złp. 6) a miesięczna kop. sr. 30 (złp. 2). Życzący mieć odnoszoną do domu dopłaca miesięcznie kop. sr. 5 (gr. 10). Egzemplarz pojedynczy kosztuje kop. sr. 2 1/2 (gr. 5.)

Część Urzędowa.

Główna kasa oszczędności. — W upłynionym tygodniu do dnia 12 (24 stycznia) r. b. włącznie, wydano książeczek nowych 48, na które, tudzież na dawniejsze, w 272 wnioskach złożono rs. 2465 kop. 85 (złp. 16439); na żądanie 47 uczestnikom wypłacono, (oprócz procentu za r. b. rs. 1 k. 96 1/2), rs. 2488 k. 30 1/2 (złp. 16588 gr. 21) i umorzono książeczek oszczędności 22; — przeto uczestników 4502 posiada kapitał rs. 144484 kop. 78 1/2, **(czyli zł. 968231 gr. 27)** — Warszawa d. 12 (24) stycznia 1847 r. — Naczelnik. *Stomiński.*

Do kasy oszczędności Płockiej, w dniu 5 (27) stycznia 1847 roku 35 uczestników złożyło rs. 111 (czyli złp. 740); — cały zatem kapitał przez 414 uczestników posiadany, wynosi rs. 5131 kop. 82 (czyli złp. 34212 gr. 4).

Biuro Warszawskiego Ober-Policmajstra. — Wzwa niniejszemu familje lub sukcesorów następujących osób, a mianowicie: Mięczyńskiego Ignacego b. senatora wojewody, w 1826 r. w Warszawie zamieszkałego; — hr. Ostrowskiego Antoniego, b. senatora kasztelana; — Karskiego Augusta, radcy stanu, sekretarza jeneralnego ministerjum spraw wewn. i policji; — Rostworowskiego prezesa b. komisji województwa Lubelskiego, potem senatora; — Dębczyńskiego Michała, b. senatora kasztelana; — Tarnowskiego Antoniego, b. senatora; — Kubickiego Jakóba, intendenta jeneralnego gmachów koronnych; — Banczakiewicza Ignacego, intendenta jeneralnego pałacu w Łazienkach; — Krygton rzecz. radcy stanu; —

Leskiego Jana, referend. stanu nadzwyczajnego; — Glińskiego Augustyna radcy stanu; — Podhorodynskiego obywatela; — de Kolomb członka Najwyższej rady byłego księstwa Warszawskiego; — Ulman b. dyrek. wydz. górnictwa; — ażeby się w swych własnych interesach do biura policji tutejszej zgłosili zechcieli. — Nr. 63640.

Wiadomości miejscowe.

Dnia wczorajszego przybyło do Warszawy koleją żelazną osób 201, wyjechało 240.

Anna z Ostaszewskich Kosakowska, obywatelka, przeżywszy lat 75, w dniu wczorajszym przeniosła się do wieczności.

Towarzystwo Warszawskie dobroczynności, za zezwoleniem zwierzchniej władzy, na korzyść ubogich pod jego opieką stojących, da bal dnia 22 stycznia (3 lutego) r. b. w wspaniałym lokalu sal redutowych i foje teatralném, które na ten przedmiot przez dyrekcję rządową teatrów, z wszelką z jej strony pomocą użyczono zostały. Ustanowiony do urządzenia balu komitet, pod prezydencją vice-prezesa towarzystwa, uprzedzając o tym zamiarze publiczność, oraz pełen nłaosci, w doświadczonej tylekrotnie dobroczynności mieszkańców Warszawy, spodziewa się, iż i w tym roku wszyscy przyjdą w pomoc usiłowaniom towarzystwa, i przedsięwzięcie, łączące z celem prawdziwie chrześcijańskim miłą zabawę, tém chętniej wesprą, że przy rozszerzonej jego działalności, przez powiększenie liczby utrzymywanych ubogich i sierot, wydatki towarzystwa znacznie się powiększy-

ły. — Cena biletów i miejsce ich sprzedaży, w następstwie ogłoszone będą. — Vice-prezes towarzystwa, generał jazdy, Adam hr. Ożarowski. — Sekretarz *Schmeltzer*.

Na pogorzalców miasta Lubartowa złożyli: urzędnicy komisji rząd. pzzych. i skarbu rs. 51 k. 26 $\frac{1}{2}$; urzędnicy wydziałów pozostałych po b. komisji rządowej wojny rs. 10 k. 35; urzędnicy dyrekcji poczt królestwa polskiego rs. 15 kop. 2 $\frac{1}{2}$; urzędnicy trybunału cywilnego 1-jej instancji gub. Warszawskiej w Kaliszu i podwładne sądy pokoju rs. 65 kop. 38; sztabs i ober-oficerowie Zakaukaskiego konno muzułmańskiego pułku i Kaukaskiego konno górskiego dywizjonu rs. 34 kop. 75; główny odbiorca artyleryjskich porządków rs. 9 kop. 78 $\frac{1}{2}$; dowódca Zamojskiego garnizonu artylerji rs. 3 kop. 75 $\frac{1}{2}$; podobną składkę złożyły urzęda starszych zgromadzeń a mianowicie: zgromadzenie cieśli rs. 4 k. 30; garbarzy rs. 11 k. 55; introligatorów rs. 3 kop. 82 $\frac{1}{2}$; zdunów rs. 3 kop. 10; nadto w kancelarji kom. pol. wyk. cyr. 2go złożyli pp. Dudlinger k. 15, Gronert k. 15, Hofman k. 75, Baumgart k. 15, Mańkowski kop. 60.

Do miasta Warszawy w ciągu r. z., dostarczono ładem i rzeką Wisłą produktów jako to: żyta korcy 94,296, pszenicy 104,156, grochu 10,026, gryki 4,896, jęczmienia 81,480, owsa 188,086, siana fur 74,156, słomy 31,739, drew 139,465, węgla 22,297, mąki pszennej korcy 67,780, żytniej 57,261, gryczanej 693, kaszy jaglanej 3,189, gryczanej 7,481, jęczmiennej 18,543, wołów sztuk 15,961, cieląt 35,953; wieprzów 31,748, baranów 67,286, drobia 405,705; masła garncy 51,044; słoniny polci 3,252, piwa beczek 970; gorzałki kuf 10,826, jaj kóp 110,732, sera sztuk 193,482, kartofli korcy 131,571.

W r. z. przybyło do Warszawy ładem i rzeką Wisłą z zagranicy osób, a mianowicie: z Rosji 6,929, z Prus 5,111, z Austrii 11,629, z Krakowa 4,003, z Niemiec 297, z Moldawji 1, z Holandji 4, z Szwecji 4, z Danji 27, z Hiszpanji 3, z Włoch 52, z Szwajcarii 51, z Belgji 6, z Francji 73, z Anglii 35, mieszkańców miasta tutejszego powróciło 1,412, razem 29,667. W téj liczbie było za interesami rządowemi 123, wojażerów 134, artystów 136, guwernerów i guwernantek 217, kupców i handlarzy 974, fabrykantów 380, rzemieślników 2,744, furmanów 3,125, służących 1,599, wyrobników 3,878, szyprów 897, flisów 14,270, wracających do Rosji 212, do Polski 978.

Starozakonny krawiec pod nr. 1528 zamieszkały,

za poprawienie sukni przezeń źle zrobionej, żądał wynagrodzenia od osoby powierzającej mu tę robotę i wzbraniał się inaczej oddania takowej; przywołany do właściwej władzy policyjnej uznał, że żądanie jego jest nie słuszne, a za niewłaściwe zatrzymanie roboty złożył dobrowolnie zlp. 6 na szpital wyznania mojżeszowego.

Magistrat miasta Warszawy wydał konsensa na prowadzenie profesji, a mianowicie: Florjanowi Wicherkiewiczowi pod nr. 598 zamieszkałemu, profesji jubilerskiej; Janowi Kierntopf pod nr. 548. na strojenie fortepjanów; starozak. Fajwłowi Fels pod nr. 1865, profesji rzeźbiarskiej i snycerskiej, i staroz. Abramowi Herszowi Bard pod nr. 800, profesji piasmonicznej.

Wczoraj w Teatrze Wielkim po *Lucji z Lamer-mooru* przywołana JPauna Leśniewska 7-kroć, oraz JPP. Matuszyński 7-kroć i Ziolkowski 5-kroć. — W Teatrze Rozmaitości po *Nikt mię nie zna*, JP. Panczykowski; po *Pierwszej wyprawie młodego Richelieu* JPani Hofman 2-kroć. — Na wczorajszej maskaradzie znajdowało się osób 2500.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

Burhard Stan. obyw. z Wiktowa nr. 634, Cielecki Józef ob. z Przyorz nr. 570, Danielska Magdalena ob. z Mogielnicy nr. 467, Grabowski Ludwik ob. z Zawad nr. 414, Jelski Józef obyw. z Sobień nr. 414, Karwosiński Lucjusz ob. z Siedlec nr. 586, Kisielnicki Stanisław ob. z Korzenistego nr. 476, Kurczewski Piotr ob. z Brzostowy nr. 2673, Kraft Kazimierz aptek. z Radomia nr. 530, Lenczowski Paweł ob. z Skierniewic nr. 603, Morawski Jan obyw. z Jerzowa nr. 603, Milberg Ant. ob. z Szczepankowa nr. 476, Otocki Konstanty ob. z Mieczyszyna nr. 2673, Piekarski Karol obyw. z Lesznawoli nr. 603, Podczaski Stan. ob. z Kaminor nr. 570, Rembieliński Ign. obyw. z Mitachowa nr. 500, Radoszkowski Wacław ob. z Dragoszewa nr. 2260, Szwajcer Aleks. ob. z Łodzi nr. 585, Śliwiński Piotr ob. z Rybin nr. 584, Samowski Aug. ob. z Cedrowic nr. 584, Wróblewski Jan ob. z Wysocka nr. 500, Zieliński Ant. ob. z Zakroczymia nr. 603, Zamojski Jan hr. z Klemensowa nr. 472, Zboński Marceł obyw. z Wistki nr. 625.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

Białkowski Kajetan ob. z nru 500 do Laskowa, Bilewicz Wojciech ob. z nru 500 do Biernic, Ciechomski Tadeusz ob. z nru 634 do Brzozowa, Da-

niszewski Jan ob. z nru 2684 do Józefowa, Franke Antoni fabrykant z nru 603 do Augustowa, Grzybowski Eugenjusz ob. z nru 586 do Lucyna, Gówenlok Tomasz ob. z nru 603 do Strachowa, Gołuchowski Seweryn ob. z nru 2673 do Święcicy, Kozłowski Tomasz ob. z nru 603 do Będziewina, Kaczowski Stanisław ob. z nru 570 do Belchatowka, Labbaum August kupiec z nru 634 do Poznania, Niemcewicz Henryk kupiec do Poznania, Ostrowski Kazimierz ob. z nru 634 do Łazów, Penner Moritz doktor filozofji z nru 2680 do Petersburga, Scholz Maurycy malarz z nru 547 do Kijowa, Sobkiewicz Jan ob. z nru 584 do Miechowie, Skorzewski Konstanty ob. z nru 500 do Siennicy, Trębicki Ant. ob. z nru 634 do Łomży, Tyschler Jakób kup. z nru 634 do Częstochowy, Wołowski Jakób ob. z nru 572 do Radomia.

Rozmaitości.

ZŁOWROGIE PTAKI.

(Dalszy ciąg.)

„Nie trwożę się tēm wcale, a filozofja moja, nie sięga wyżej nad pończochę!” — przerwała mu z uśmiechem Ema. „Ze ptaki przed zbliżającym się wiatrem ulatują, i na okrętach szukają schronienia, mam to za rzecz bardzo naturalną, ale żeś pan zabił niepotrzebnie dwoje tych niewinnych zwierzątek, jestto okrucieństwem; zresztą przypominam sobie, żeś gdzieś czytała o podobném mniemaniu żeglarzy, jakie nam sternik opowiedział. Jeżeli się nie mylę, było tam dodane, że powrót tych ptaków znosi przekleństwo, które odlatując, na okręt sprowadziły.”

„I sądzisz pani — pytam się jedynie dla tego, żeś strzał mój nazwała okrucieństwem — iż te wcielone diabły, znowu przylecą?” zapytał John Smith niepewnym nieco głosem. — „Ha, i któż to może wiedzieć!” odrzekła Ema, śmiejąc się z jego trwogi. — „Dobrzeby to było, gdyby kurki matki *Carey* na pana jaką małą karę...”

Nagle oniemiała Ema. Ogromny, ciemny bałwan, toczący się z zachodu, uderzył z grzmotem w przód „*Kondora*” i spiętrzywszy się o kilka stóp nad przedpiersie okrętu, złamał się z pluskiem na pokład, i zalał go potopem piany.

Ema spostrzegłszy zbliżający się bałwan, chwyciła się spieszo ściany, lecz pomimo tę przezorność, została od głowy do stóp przemoczona.

„Gorzej niż jęj, powiodło się panu John Smith.

Bałwan rzucił nim o pokład i uniósł mu w morze wyszywaną złotem podróżną czapkę, która go, jak później z żalem zapewniał, półtora funta kosztowała, i w którą się dla przypodobania Emie, był ubrał.

„Widzisz pan, że kurki matki *Carey* w swojej zemście są bardzo czynne” rzekła Ema z uśmiechem wyciskając wodę z pięknych loków i schodząc do kajuty.

„Cobyś nie dał za to, gdyby te djabelskie ptaki, znowu tu nadleciały,” rzekł splukany John Smith: „Bóg wie, co nas tēj nocy jeszcze czeka!”

To rzekłszy udał się wzdychając za piękną towarzyszką podróży.

Obawa Johna Smitha zaczęła się coraz bardziej sprawdzać. Z postępowania kapitana, chociaż podług zwyczaju swego mało mówił, można było wnosić, że i on nie był bez obawy. Długi czas patrzył w swoje żeglarskie książki. Poglądał często na mapę morską; poczem postawiwszy jeden palec na jednym, a drugi na drugim punkcie, rzekł do sternika ze znaczącem spojrzeniem: „Przylądek *Negro*!” i zaraz oba wyszli na pokład, a wolniejszy bieg „*Kondora*” dowiódł: że płynie mniejszą liczbą żagli.

Nadchodząca noc była okropnie ciemna, a morze srożyło się coraz bardziej. Chociaż okręt płynął tylko niektórymi żaglami, jednakże fale tak nań silnie parły, że musiano włączyć się do pompowania, gdyż dość stara budowa okrętu nabierała w takich razach łatwo wody. Wiatr żegludze już sam przez się nieprzyjaty, stawał się tēm szkodliwszym, że dorywczo a przeto tēm silniej w okręt uderzał. Zdawało się czasami, że okręt nagle w biegu stawał, wtedy wszystkie fugi trzeszczały, statek wznosił się niezwykłym sposobem w górę, przód jego zanurzył się na kilka chwil w wodę, a potem znowu, ale jeszcze wolniej niż wprzód, w dalszą drogę płynął. Kapitan Hobson stał z ludźmi swymi ciągle na pokładzie. Ich zachowanie się było ponure, twarze surowe, nawet gadatliwość sternika zamilkła. Na zachodzie zgaszczały się coraz bardziej chmur bałwany, coraz wyżej dźwigały się fale, i coraz srożej szalała burza.

„Sir!” rzekł sternik cicho do kapitana — „już od dwóch dni jesteśmy miotani. Przy takim wietrze niezdolamy przybić do przylądku *Negro*. Ja, na miejscu twojem, starałbym się na opór pójść burzy, i wstecz bym się puścił.”

„Już za późno!” — odparł Hobson, wskazując ręką

na zachód. Wtem, lotem błyskawicy nadtoczyły się balwany mgły, i zaległy powierzchnią wody.

„Obrócić reje przedniego masztu! Spuścić linę tylnego żagla“—zawołał kapitan piorunującym głosem.

Z największą gorliwością rzucili się majtkowie do lin. Wyteżono wszystkie siły, lecz gnuśny okręt z wielką tylko biedą opuszczał swój prąd, chociaż sam stary sternik ujął drąg u steru.

Rozkielznana wściekłość orkanu biła teraz niepo- hamowanie całą siłą w bok okrętu, który nie dał się przed wiatr skierować. Dwakroć ugięły się maszty prawie aż do powierzchni wody, dwakroć podniosły się znowu, za trzecim razem spadły z trzaskiem w morze.

„Odcinać! Odcinać nożami i toporami!“ —zawołał Hobson głosem donośniejszym od burzy. Przewalome maszty łączyły się już tylko linami z okrętem.— Okropne uderzenie powaliło go, już leżał bokiem na wodzie.

Po odcięciu ostatniej liny, podniósł się okręt zno- wu, i jakby mu żadna przeszkoda w drodze nie sta- ła, posuwał się wolnym pędem dalej.

Po tej strasznej scenie, nastąpiła okropna cisza. Nikt ust nie otworzył. Załoga stała nieruchoma.— Sternik przerwał najpierwszy milczenie.

„Trzech wpadło w morze“ przemówił do Hobso- na. „Gdyby się burza uśmierzyła, możnaby wznieść mały maszt, i podążyć do której z osad portugalskich.“

„Naprawdę“ odparł Hobson.— „Nim się tam dosta- niem, będziemy o brzeg rzuceni. Tam“—dodał po niejakić chwili, i wskazał na wschód, gdzie dnieć poczynalo. „Tam oto przykład *Negro*.“

Długie pasmo ładu pojawiło się powoli; wzniósło się potem do znacznej wysokości, która tworzyła wchodzący w morze przykład.

Największa wściekłość burzy uspokoiła się na po- zór—ale wiatr dął gwałtownie, i niedopuszczył wznieść masztu zasobnego. (D. c. n.)

Doniesienia.

Komisarz policji administracyjnćj cyrkułu 7 i 8 miasta War- szawy.—Zawiadamia, iż z moćj upowaznienia uchwały rady fa- milijnej w dniu 14 (26) stycznia r. b. o godzinie 10ej z rana, ru- chomości składające się: z garderoby, bieleziny, mebli, miedzi i t.p., a do nieletnich Mainzów należące, przez publiczną licytację za monety kursującą, natychmiast płacić się mającą, sprzedane zo- star. — *Duczyński*.

LISTY ZASTAWNE 2ej misji wylosowane kaźden z jednym ku- pōnem, zgubione zostały, jako to: litera C. 241,707, 243,240,

260,676, 263,721, 267,985, 313,118, sztuk sześć po złp. 1000' złp. 6000; litera D. 231,119, 232,321, 236,058, 256,227, 256,419, 257,562, 269,143, 269,393, 269,723, 273,547, 273,572, sztuk je- denaście po złp. 500, złp. 5500; razem złp. 11,500, co się do wja- domości publicznej podaje z nadmienieniem, ażeby nikt takowych nienabywał, gdyż już stosowne ostrzeżenia skutecznie zosta- ło. Łaskawy znalazca raczy oddać takowe do domu handlowego S. A. Fraenkel przy ulicy Bielańskiej nr. 602, za przyzwolają na- grodą.

W dniu 10 (22) grudnia r. z. KON masei gniadej, bez odmiany, na prawem udzie piętno mający, gru- bo-plaski, lat siedm lub ośm mający, kupiony na targu Morasowskim, i złamąd na parcieńej uździe- nicy, łazem za bryczką prowadzony, urwał się i pobiegł w miasto. Ktoby więc takowego ujął lub uwiadomił gdzie się znajduje, niech da znać lub odprowadzi do pocztalaterji Warszawskiej przy ulicy Bednarskiej, za co odbierze przyzwolają nagrodę.

Znaleziona PAPIERY Tomasz Gosławskiego, obywatela, wła- ściel odebrać może z redakcyi gazety policyjnćj.

Piwo HYKLA znajdujące się w lokalu gastronomicznym przy ulicy Trebackiej nr. 642, o którym było niedawno doniesieniem w Kurjerze, znajdując coraz więcej amatorów ulepsza się codzien- nie. Wiele osób używających go oświadczyło, że jakkolwiek jest podobne do bawarskiego, odznacza się większą łagodnością, o- sencjonalnością i lepszym smakiem; przytęm używane choć w większej ilości nie sprawia nieprzyjemnych skutków. Mam więc za obowiązek oznajnić te zdania szanownym amatorom dobrego piwa.

Podpisany, otworzywszy sklep WYROBÓW RĘKAWICZNI- CZYCH przy ulicy Nalewki nr. 2245, ma zaszczyt zawiadomić szanowną publiczność, iż wszelkie wyroby dostawia żądającym w najlepszym guście i po cenach umiarkowanych; spodziewa się więc, iż przez swą gorliwość zasłuży na względy szanownej publiczności. — *W. Goldsztein*.

Dziś w kawiarni w domu Bocka przy ulicy Nowo- Senatorskiej, grać będzie Jpan *Chymacki* z towa- rzyszeniem fortepianu i violonceli, cenniejsze utwo- ry tegoczesnych kompozytorów.

Dziś w kawiarni przy ulicy Senatorskiej obok Ratusza, w domu sukces. ś. p. Lagiewnickiej, pod znakiem: *kawa przed Teatrem*, grać będzie tercet *Bondasiewicz*.

Dziś w kawiarni przy ulicy Długiej obok hotelu Niemieckiego w domu W. Samera nr. 580, grać będzie z kompanją *Rajczak*.

Dziś w kawiarni przy ulicy Bielańskiej w domu Lilopa nr. 600, grać będzie z kompanją *Danecki*.

Dziś w kawiarni przy ul. Trebackiej, wprost domu Stejnkeler'a nr. 632, grać i śpiewać będą pp. *Noires*.

Dziś w kawiarni w *Café de belle vue* przy rogu ulicy Kra- kowskie przedmieście wprost króla Zygmunta na 1szem piętrze, grać będzie kwartet *Wolfa*; przytęm 9-letnia dziewczynka na słomianym instrumencie, grać będzie rozmaite sztuki.

TEATR WIELKI. Jutro, *Lucja z Lamermooru*.

Dziś z rana zinnna stop. 8, wczoraj w poł. zinnna stop. 7

Wysokość wody na Wiśle stop 4 cali 1.

Pociągi drogi żelaznej odchodzą codziennie: Z Warszawy do Częstochowy i z Częstochowy do Warszawy o godzinie 9ej rano; z War- szawy do Łowicza o godzinie 10ej rano; z Ło- wicza do Warszawy o godzinie 2 3/4 po po- łudniu.